

Από το Πρόγραμμα Σπουδών Επιλογής «Τεχνολογία Ιατρικών Συστημάτων», στο τμήμα Εφαρμοσμένης Πληροφορικής και Πολυμέσων

(με λίγες πινελιές και τρία σχόλια από τον Καθηγητή του Γενικού Τμήματος, Δημήτρη Καραγιαννάκη)

των Ιωάννη Ξεζωνάκη, Δημήτρη Καραγιαννάκη
Καθηγητή Τμήματος ΕΠΠ, Καθηγητή του ΓΤΘΕ

Χειμώνας 1998, Φεβρουάριος αν θυμάμαι καλά, ένα κρύο Σαββατόβραδο στο Ηράκλειο. Κάπου προς τον Μασταμπά⁽¹⁾, μια συγκέντρωση γιορτής, μια συγκέντρωση επινίκια, όπως θέλει as την πει κανείς. Στο σπίτι του Βασίλη Ζαχαρόπουλου. Το Πρόγραμμα Σπουδών Επιλογής (Π.Σ.Ε.) «Τεχνολογία Ιατρικών Συστημάτων» είχε μόλις εγκριθεί από το Υπουργείο. Ο Βασίλης αναλάμβανε πρώτος Πρόεδρος του Προγράμματος.

πολλές πλευρές, από την έναρξη εφαρμογής του σχετικού νόμου μέχρι και την κατάργησή του, αντιδράσεις από απλές μέχρι λυσσώδεις, από συνελεύσεις καταδίκης μέχρι δικαστήρια. Πάντως εκείνο το βράδυ γιορτάζαμε, γιατί, από τα τρία ΠΣΕ που ιδρύθηκαν στο Ηράκλειο, το δικό μας ήταν το πρώτο που ξεκινούσε τη λειτουργία του και μάλιστα άμεσα, μετά από λίγες μέρες, με την προκήρυξη - πρόσκληση για αιτήσεις εγγραφής σπουδαστών.

“ υπήρξε ο άνθρωπος που άφηνε πάντα την προσωπική του σφραγίδα με οτιδήποτε και αν είχε ασχοληθεί. ”

Ήμουν εκεί, στην ομάδα των ατόμων που «γιόρταζαν». Είχαμε ανταποκριθεί στην πρόκληση των χρόνων εκείνων για τη δημιουργία των ΠΣΕ. Άσχετα από το γεγονός ότι για πολλούς από εμάς η πρόταση ήταν πράγματι πρωτοποριακή, η πορεία δε δικαίωσε τη λειτουργία τους για ένα σωρό λόγους, συμφέροντα, ελληνικής νομική προετοιμασία... διάφορα. Αντιδράσεις από

Ήμασταν ιδεαλιστές τότε και έτσι παραμείναμε, θεωρώντας ότι είχε γίνει ένα βήμα για μια ριζική αλλαγή στην Τριτοβάθμια Εκπαίδευση. Ο Βασίλης ήταν αρχικά Πρόεδρος⁽²⁾ και Διευθυντής Σπουδών του Προγράμματος κι εγώ τον διαδέχτηκα αργότερα στην θέση του Διευθυντή Σπουδών. Αν έχω κάτι χαρακτηριστικό να θυμηθώ από εκείνα τα χρόνια ήταν η συνεχής και αστα-

1. Εγώ αν και προσκλήθηκα, καλώς ή κακώς (τόρα πια μάλλον κακώς) δεν ήμουν εκεί. Τουλάχιστον στο γλέντι της ονομαστικής του γιορτής την ίδια ή την επόμενη χρονιά –δεν θυμάμαι καλά –είχα πάει. Έγινε στον πάλλαι ποτέ «Ψυλόφουρνο» της πάλλαι ποτέ όνομα και πράγμα «Ρομαντικής Γωνιάς». Ανοίξαμε τον χώρο και ο Βασίλης χόρεψε ζεϊμπέκικο, πολύ καλά μάλιστα –προς έκπληξή μου–παρ’ όλην τον σωματότυπό του και με όσα είχαμε φάει και πιεί. Με πίεζε και μένα να χορέψω, αλλήθι θυμάμαι ότι αρνήθηκα. Κακώς βέβαια.

μάτητη προσπάθειά του γι' αυτό το δημιούργημα, το οποίο ήταν κυρίως έργο δικό του. Αγωνιώδεις προσπάθειες για τη σελήκωση, γιατί το αντικείμενο ήταν εξειδικευμένο και το προσωπικό του ΤΕΙ δεν μπορούσε να καλύψει τα πάντα. Τον θυμάμαι με ένα τηλέφωνο στο χέρι να επικοινωνεί με ειδικούς σε κάθε αντικείμενο, στο Ηράκλειο, στην Ελλάδα ολόκληρη για να έρθουν και να διδάξουν στο ΠΣΕ. Προσπάθειες για τους χρόνους, για τα τεχνικά δεξιά, για βιβλία, για εξοπλισμό, για

οργανωτικά θέματα, για κάθε τι, σε ένα πρωτόγνωρο θεσμό. Χρειάστηκαν αίθουσες. Φτιάχτηκε και εξοπλήστηκε τότε το Εργαστήριο Τηλεϊατρικής, το οποίο αποτέλεσε και το πρώτο εργαστήριο του Τμήματος Εφαρμοσμένης Πληροφορικής και Πολυμέσων που δημιουργήθηκε λίγο αργότερα. Και μέσα σε όλα αυτά θυμάμαι το Βασίλη πάντα παρόντα, σε συνελεύσεις, σε όργανα διοίκησης του Προγράμματος. Πραγματικά δε θυμάμαι να έχει λείψει ποτέ. Και τότε, αλλά και αργότερα, όσο υψηλή κι αν ήταν η

Ο Βασίλης Ζαχαρόπουλος στην πρώτη απονομή πτυχίων του τμήματος Εφαρμοσμένης Πληροφορικής και Πολυμέσων στο κλειστό γυμναστήριο του ΤΕΙ Κρήτης το 2007

2. Ήμουν ο θεσμικά «διακοσμητικός» Αντιπρόεδρος του Προγράμματος, μετά από μια συστηματική πίεση από μεριάς Βασίλη. Πίστευα βέβαια στην έννοια της Δια Βίου Μάθησης, με έναν ρομαντικό και εγώ τρόπο τότε (ίσως και τώρα). Πέρασαν τον πρώτο καιρό από το ΠΣΕ Τεχνολογία Ιατρικών Συστημάτων (ΤΙΣ) μερικά ώριμα άτομα, που απεδείχθησαν ως σπουδαστές πραγματικά αστέρια παρά τον καθημερινό εργασιακό τους μόχθο. Υπό αυτήν την έννοια όσοι τότε υπερασπιστήκαμε το ΠΣΕ εν μέρει «δικαιωθήκαμε». Βέβαια όλα τα ωραία πράγματα κρατάνε λίγο. Τώρα που το ξανασκέπτομαι στην πράξη δεν είχα αισθανθεί ποτέ διακοσμητικός... Ο Βασίλης είτε συμφωνούσε είτε διαφωνούσε μαζί μου άκουγε πάντα προσεκτικά τις απόψεις μου.

θέση του, όποιες ευθύνες και καθήκοντα κι αν είχε, ήταν πάντα παρών.

Η ιστορία του ΠΣΕ έληξε απότομα και λίγο άδοξα κυρίως για όσους την είχαν πιστέψει. Λίγο πριν τη λήξη της είχε δημιουργηθεί και είχε αρχίσει να λειτουργεί το Τμήμα Εφαρμοσμένης Πληροφορικής και Πολυμέσων (Ε.Π.Π.) της ΣΤΕΦ. Ο Βασίλης ήταν η ψυχή της ομάδας που κατέθεσε την πρόταση για το Τμήμα⁽³⁾ αυτό. Μετείχα σε αυτή την ομάδα κι έζησα και πάλι από πρώτο χέρι όλο αυτό τον οργανισμό δημιουργικότητας, τις ώρες δουλειάς, τα ξενύχτια, όλη την προσπάθεια. Η εμπειρία του ΠΣΕ νομίζω ότι ήταν καθοριστική για όλους μας και για το Βασίλη κυρίως, ο οποίος επωμιζόταν το βάρος του Επιστημονικού Υπεύθυνου της πρότασης για το νέο τμήμα. Τα πράγματα ήσαν πολύ πιο περίπλοκα τώρα, αλλιώς τα μονοπάτια ήσαν γνωστά. Το Τμήμα μεγάλωσε εκρηκτικά. Σε χώρους, σε εργαστήρια, σε αντικείμενα σπουδών και – κυρίως- σε φοιτητές. Και με το πλήρωμα του χρόνου, το ΕΠΠ απορρόφησε τον κατά κάποιο τρόπο «προκάτοχό» του, την αρχική μαγιά του, το ΠΣΕ.

Ο Βασίλης νομίζω ότι τα «πонуόσε» και τα δύο αυτά Τμήματα. Στο ΕΠΠ ασχολήθηκε φυσικά για πολύ περισσότερο χρόνο, πέρασε από όλα τα πόστα του και χάραξε δρόμους και κατευθύνσεις καθοριστικές για τη μορφή και την όλη λειτουργία του. Μέχρι την ανάληψη των καθηκόντων του Αντιπροέδρου του ΤΕΙ βρισκόταν εκεί, στο τιμόνι του

ΕΠΠ με τον ένα ή τον άλλο τρόπο. Αλλά και μετά τη μετακίνησή του στην υψηλότερη θέση, για μας αποτελούσε πάντα τον δικό μας άνθρωπο σε ένα νευραλγικό τομέα του Ιδρύματος. Πρέπει να σημειώσω ότι ακόμα και ως Αντιπρόεδρος, δεν τον θυμάμαι να λείπει ποτέ από Συνέλευση και από αποφάσεις του Τμήματος και για τα πιο καθημερινά ακόμη θέματα.

Εκεί, στο Τμήμα, όλοι μας είχαμε διαφωνήσει πολλές φορές, συγκρουστήκαμε πολλές φορές, αλλά και πολλές φορές πετυχαίναμε καλό συγκερασμό απόψεων. Τελικά όμως τα «βρίσκαμε» πάντα και προχωρούσαμε, και ο καθένας μας ήθελε το καλό του «Νέου Τμήματος» από τη δική του σκοπιά εκκινώντας. Όσο πάντως με αφορά οφείλω να πω ότι, στα όσα χρόνια συνεργαστήκαμε με το Βασίλη στο ΤΕΙ (γιατί τον γνώριζα και στην προ-ΤΕΙ δική μου και δική του εποχή), υπήρξε ο άνθρωπος που άφηνε πάντα την προσωπική του σφραγίδα με ο,τιδήποτε και αν είχε ασχοληθεί.

3. Με πίεζε να γίνω «ο μαθηματικός του Τμήματος» φεύγοντας από το Γενικό Τμήμα Θετικών Επιστημών (ΓΤΘΕ). Μεγάλοι καυγάδες! Τον κατηγορούσα για διασπαστή του Γενικού και εκείνος με κατηγορούσε για μαθηματική συντεχνιακή ψύχωση! Μερικές φορές από την μεγάλη ένταση, τελικά μας έπιαναν και τα γέλια: «Έλα να σε πετάξω σπίτι να μην περιμένεις το λεωφορείο». «Όχι ευχαριστώ, δεν μπαίνω σε αυτοκίνητο του καταστροφέα του Γενικού». Δεν μετάνιωσα που έμεινα στο ΓΤΘΕ και εξακολουθώ να πιστεύω στην μεγάλη σημασία του για μια ποιοτική ΣΤΕΦ. Μετάνιωσα που δεν έμπαينا στο αυτοκίνητό του.